

BÓG OJCIEC, JEZUS CHRYSZTUS I DUCH ŚWIĘTY

Wierzimy w jednego Boga Ojca, istniejącego odwiecznie, który jest Duchem, osobistą Istotą o najwyższej inteligencji, wiedzy, miłości, sprawiedliwości, mocy i władzy. On, przez Jezusa Chrystusa, jest stwórcyem niebiosów i ziemi i wszystkiego co w nich jest. On jest Źródłem życia i Ten dla którego życie ludzkie istnieje. Wierzimy w jednego Pana, Jezusa Chrystusa z Nazaretu, który jest Słowem i który istnieje odwiecznie. Wierzimy, że On jest Mesjaszem, Chrystusem, Boskim Synem żywego Boga, poczęty przez Ducha Świętego, i w ludzkim ciele narodzony dziewiczej Marii. Wierzimy, że to przez Niego Bóg wszystko stworzył, i że bez Niego nic nie powstało co powstało. Wierzimy w Ducha Świętego jako Ducha Bożego i Chrystusowego. Duch Święty jest mocą Bożą i Duchem życia wiecznego (Jana 1:1-4; 2 Tymoteusza 1:7; Efezjan 4:6; 1 Koryntian 8:6; Kolosan 1:16).

Wierzimy, że Bóg jest Władcą wszechświata, najwyższy, ponad wszystko. Bóg jest duchem (Jana 4:24), istniejący w innej sferze niż człowiek, który jest cielesny. Zatem nasze zrozumienie i spostrzegania o Bogu oparte są na Bożym objawieniu w Jego pisanym Słowie, Piśmie Świętym.

Pismo Święte ujawnia Boga jako ‘Ojca’, a Jezusa Chrystusa jako Jego ‘Syna’. Rozróżnienie między nimi zawarte jest od samego początku Bożego objawienia (Rodzaju 1:1), gdzie ukazuje się hebrajskie słowo *Elohim* (*Elohim* to liczba mnoga słowa *Eloah*, znaczącego Bóg). Komunikacja między nimi istniała od początku, co widać z przykładu w księdze Rodzaju 1:26, gdzie zaimki *nas* i *nasz* odnoszą się do *Elohim*.

Stary Testament przedstawia Boga Izraela, który mówi o sobie, ‘JESTEM, KTÓRY JESTEM’, jak również, ‘Pan, Bóg Abrahama, ... Izaaka, i ... Jakuba (Wyjścia 3:14-15). (Słowo *Pan* wywodzi się z hebrajskiego JHWH). W ewangelii Jana 8:58, Chrystus się przedstawia, ‘JA JESTEM’. Jest to ten sam Bóg który wyzwolił Izraelitów z Egiptu i towarzyszył im w pustyni, a który później był znany w Nowym Testamencie jako Jezus Chrystus (1 Koryntian 10:4). Zarówno Stary i Nowy Testament zawierają odnośniki do więcej niż jednej osobistości Bóstwa (Naprzykład, Dzieje Apostolskie 2:29-36 przytacza Psalmów 110:1). Nowy Testament nazywa Ich, Bóg Ojciec, i Syn, Jezus Chrystus (1 Koryntian 8:6). Syn także jest zwany Bogiem (Hebrajczyków 1:8-9).

Jezus Chrystus jest zwany ‘Słowem’, które na początku ‘było u Boga’, a również sam jest identyfikowany jako Bóg (Jana 1:1-2). On wszystko stworzył (wiersze 3,10) a później stał się ciałem i mieszkał z ludźmi (Jana 1:14). Jest także nazwanym ‘pierworodnym pośród wielu braci’ (Rzymian 8:29). Ludzie mają nadzwyczajną potencjalność i sposobność należenia do rodziny Bożej (Rzymian 8:14,19; Jana 1:12; 1 Jana 3:1-2).

Stosunek między Słowem a Ojcem jest bardziej wyraźnie zarysowany w Nowym Testamencie, kiedy ‘Słowo ciałem się stało’ (Jana 1:14; Filipian 2:5-11), kiedy Chrystus objawił Ojca swym uczniom (Mateusza 11:25-27), został ofiarowany za nasze grzechy, a teraz jest znów wywyższony przez Ojca.

Nowy Testament podkreśla jedność, w sensie zgody, między ‘Ojcem’ a ‘Synem’, lecz we wielu miejscach wyraźnie rozróżnia między nimi dwoma (naprzykład Jana 20:17; Rzymian 15:6). Czytamy w liście do Kolosan, że Bóg stworzył wszystko przez Syna (Kolosan 1:13-16; Hebrajczyków 1:1-3). Stosunek między Ojcem a Synem stanowi doskonały, odwieczny sposób życia Bożego. Ojciec zawsze miłował Syna, a

Syn zawsze miłował Ojca (Jana 17:4, 20-26). Harmonia istniejąca między Ojcem a Synem objawia się w jedności myśli i celu, o którą Chrystus prosił Ojca, aby On sprawił to samo między nim, Jego uczniami i Ojcem (wersze 20-23).

W piśmie Świętym, słowo 'Bóg' może się odnosić równo do Ojca (naprzykład Dzieje Apostolskie 13:33; Galacjan 4:6), do Jezusa Chrystusa, Syna (naprzykład Izajasza 9:6; Jana 1:1,14) lub do obojga (naprzykład Rzymian 8:9), zależnie od kontekstu danych wierszów. Duch Boży, lub Duch Święty, jest potęgą i myślą Bożą. (Izajasza 11:2; Łukasza 1:35; Dzieje Apostolskie 1:8; 10:38; 2 Koryntian 1:22; 2 Tymoteusza 1:7). Duch Święty nie jest przedstawiony jako trzecia osoba trójcy, natomiast jest stale określany jako moc Boża. Duch Święty jest dany ludziom jako zadatek życia wiecznego, na podstawie skruchy za grzech, i chrztu (2 Koryntian 1:22; Efezjan 1:14).

Bóg chce żebyśmy Go znali, abyśmy mogli mu ufać i miłować Jego. Tym których poprzez wieki uczył osobiście, objawił wiele o sobie przez swoje imiona. Imiona te ujawniają, że Bóg posiada najwyższą inteligencję, moc, chwałę i mądrość; że jest ucieleśnieniem wszystkiej prawości, doskonałości i prawdy; że niebo i ziemia do niego należą; że jest nieśmiertelny i godny wszelkiej chwały. Bóg jest naszą opatrnością, uleczeniem, tarczą osłoną, obrońcą, doradcą, nauczycielem, prawodawcą, sędzią, mocą i zbawicielem. Jest wierny, miłosierny, hojny, cierpliwy, łaskawy, sprawiedliwy i litościwy. Bóg wysłuchuje nasze modlitwy, zawiera ugodę z nami, jest naszym schronieniem w kłopotach, udziela nam wiedzy i chce nam dać nieśmiertelność abyśmy się dzielili z nim życiem wiecznym.